

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: P-336/2026-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, po sutkinji Tamari Turek, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, A. Mihanovića 3, OIB: 84397956623, protiv tuženika Triglav osiguranje d.d., Zagreb, Antuna Heinza 4, OIB: 29743547503, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Juršetić i Aleksovski d.o.o. iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane i zaključene javne glavne rasprave dana 29. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, 2. listopada 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Triglav osiguranje d.d. Zagreb, Antuna Heinza 4, OIB: 29743547503 isplatiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Antuna Mihanovića 3, Zagreb, OIB: 26187994862, iznos od 13.484,36 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od 2.521,94 EUR od 7. travnja 2023. do isplate, na iznos od 3.137,04 EUR od 3. ožujka 2024. do isplate, na iznos od 3.723,12 EUR od 14. ožujka 2025. do isplate, na iznos od 4.102,26 EUR od 22. ožujka 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a sve u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, A. Mihanovića 3, OIB: 84397956623, naknaditi tuženiku Triglav osiguranje d.d., Zagreb, Antuna Heinza 4, OIB: 29743547503, troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 1.875,00 EUR (tisuću osamsto sedamdeset pet eura) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 2. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana, nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je ovome sudu podnio tužbu u kojoj u bitnome navodi da je 9. veljače 2015. osiguranik tužitelja Mihael Rob, rođ. 8. kolovoza 1988., smrtno stradao u prometnoj nesreći, da je prometnu nesreću skrivio Saša Tomašić koji je upravljao teretnim automobilom sa prikolicom reg. oznake ČK 027 TE, osiguranim kod tuženika, da je do prometne nesreće došlo isključivo krivnjom Saše Tomašića jer je isti zbog prevelike brzine kojom se kretalo njegovo vozilo u zavoju prešao na prometnu traku kojom se kretao pok. Mihael Rob i udario u njegovo vozilo, uslijed čega je došlo do klizanja i prevrtanja vozila izvan kolnika, da je Mihael Rob zbog zadobivenih ozljeda preminuo na licu mjesta, da je rješenjem tužitelja članovima obitelji pokojnog osiguranika priznato pravo na obiteljsku mirovinu, da je na temelju priznatog prava na obiteljsku mirovinu za tužitelja nastala obveza isplate u skladu s odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju, a kojom isplatom je tužitelj trpio štetu, da se tužitelj za povrat izvršenih isplata iz mirovinskog osiguranja u regresnom postupku obratio tuženiku koji je u mirnom postupku podmirio štetu koja je nastala isplatama u razdoblju od 9. veljače 2015. do 31. prosinca 2021., da je daljnjim isplatama za tuženika nastala i daljnja šteta, pa da je tužitelj odštetnim zahtjevom od 16. ožujka 2023. pozvao tuženika da mu podmiri štetu koja je nastala isplatama obiteljske mirovine u razdoblju od 1. siječnja 2022. do 31. prosinca 2022. u iznosu od 2.521,94 EUR, da je odštetnim zahtjevom od 13. veljače 2024. pozvao tuženika da mu podmiri štetu koja je nastala isplatama u 2023. u iznosu od 3.137,04 EUR, da je odštetnim zahtjevom od 20. veljače 2025. pozvao tuženika da mu podmiri štetu koja je nastala isplatama u 2024. u iznosu od 3.723,12 EUR i da je odštetnim zahtjevom od 3. ožujka 2026. pozvao tuženika da mu podmiri štetu koja je nastala isplatama u 2025. u iznosu od 4.102,26 EUR, ukupno 13.484,36 EUR, da je tuženik otklonio odštetne zahtjeve tužitelja uz obrazloženje da bi tužitelj eventualno imao pravo potraživati razmjerni iznos obiteljske mirovine, a temeljem odredbe čl. 27. st. 3. ZOOP-a, te da je tužitelj dužan dostaviti obračun razmjernog iznosa mirovine, a što isti nije učinio, kao i da se odredba čl. 27. st. 3. ZOOP-a ne može primijeniti u ovom predmetu naknade štete jer je tužitelj članovima obitelji pokojnog osiguranika priznao pravo na obiteljsku mirovinu, uzrok smrti ozljeda na radu, te ne postoji razlika propisana navedenom odredbom, odnosno u ovom predmetu se radi o drugačijem činjeničnom stanju od onoga propisanom odredbom čl. 27. st. 3. ZOOP.

2. U odgovoru na tužbu tuženik u bitnome navodi da nije sporan nastanak štetnog događaja, pasivna legitimacija i to da je predmetnu nesreću skrivio vozač koji je prilikom predmetnog štetnog događaja upravljao vozilom koje je bilo osigurano kod tuženika, da se u kontekstu zastare imaju primijeniti odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju, a budući da Zakon o obveznim osiguranjima u prometu ne sadrži odredbe o zastari potraživanja na ime naknade štete kada takvo pravo proizlazi iz Zakona o mirovinskom osiguranju, dok se u kontekstu odgovornosti odnosno opsega i visine štete imaju primijeniti odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, budući da oba zakona reguliraju predmetnu materiju, ali se Zakon o obveznim osiguranjima u prometu po tom pitanju ima primijeniti kao *lex specialis*, a o čemu postoji jasna i jednoznačna praksa VSRH, da ističe prigovor zastare prava, da pravo iz kojega proistječu povremene tražbine zastarijeva za pet godina, da ističe prigovor zastare u

odnosu na cjelokupno utuženo potraživanje, kao i da je na tužitelju teret dokaza postojanja razmjernog iznosa mirovine iz članka 27 stavak 2 ZOOP-a, kao i visine iste, odnosno da je tužitelj dužan dokazati razliku između invalidske mirovine utvrđene rješenjem tužitelja i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju ozljede na radu, a koju razliku tužitelj nije dokazao.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u rješenje od 24. travnja 2015 (list 4-7 spisa), prijavu (8-11 spisa), rješenje od 25. kolovoza 2015 (list 12-17 spisa) dopis (18- 19 spisa), računovodstvenu dokumentaciju (list 20-21, 23, 27, 31, 35, 144-169 spisa), zahtjev (list 22, 24-26, 28-30, 32-34, 36-37 spisa), te u plan isplata (list 143 spisa).

4. Temeljem čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka, sud je odlučio kao u izreci ove presude.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja s osnova naknade štete prouzročene isplatom obiteljske mirovine obitelji osiguranika tužitelja Mihaela Roba, smrtnog stradalog u prometnoj nesreći koju je skrivio Saša Tomašić koji je upravljao vozilom koje je u vrijeme nesreće bilo obvezno osigurano kod tuženika, u razdoblju od 1. siječnja 2022. do 31. prosinca 2025. u ukupnom iznosu 13.484,36 EUR.

6. Između stranaka je nesporan nastanak štetnog događaja, pasivna legitimacija, kao i da je predmetnu nesreću skrivio vozač koji je prilikom predmetnog štetnog događaja upravljao vozilom koje je bilo osigurano kod tuženika.

7. Tuženik osporava osnovu i visinu utužene štete, odnosno osporava postojanje razlike između isplaćene obiteljske mirovine i invalidske mirovine zbog ozljede na radu koja bi bila isplaćivana osiguraniku tužitelja, te ističe prigovor zastare.

8. Sukladno čl. 27. st. 1., st. 2. i st. 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, 155/23; dalje: ZOOP) društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, pri čemu se stvarnom štetom smatraju troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji, a razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu. Valja napomenuti da u konkretnom slučaju valja primijeniti ZOOP koji je na snazi u trenutku isplate mirovine, odnosno u trenutku nastanka štete tužitelju (sudska praksa - rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-66/2022-2 od 1. veljače 2022.).

9. Valja napomenuti da tužitelj u tužbi, te u podnesku od 17. srpnja 2026. navodi da ne postoji razlika između obiteljske mirovine, uzrok smrti ozljeda na radu, i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, a to s obzirom da se obiteljska mirovina određuje u postotku od invalidske mirovine.

10. Polazeći od gornjih utvrđenja, odnosno od činjenice da je obiteljska mirovina uvijek manja od invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, a s obzirom da se određuje u postotku od invalidske mirovine, neovisno o tome što u konkretnom slučaju nije izračunata invalidska mirovina u slučaju povrede na radu, a imajući u vidu da je temeljem čl. 27. st. 1., st. 2. i st. 3. ZOOP obveza tuženika naknaditi razmjerni iznos mirovine oštećenika, a koji iznos predstavlja razliku između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, to sud utvrđuje da ne postoji razlika koju bi temeljem čl. 27. st. 1., st. 2. i st. 3. ZOOP tuženik bio dužan isplatiti tužitelju.

11. Valja napomenuti da sud iz razloga svrsishodnosti i ekonomičnosti nije izveo predloženi dokaz knjigovodstveno-financijskim vještačenjem, a s obzirom da sam tužitelj navodi da je obiteljska mirovina uvijek manja od invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, a to s obzirom da se obiteljska mirovina određuje u postotku od invalidske mirovine, a razlike između istih na koju tužitelj ima pravo sukladno čl. 27. ZOOP ne bi bilo, a slijedom čega temeljem čl. 27. st. 1., st. 2. i st. 3. ZOOP ne postoji obveza tuženika isplatiti tužitelju utuženi iznos.

12. Polazeći od gore iznesenih razloga, sud je tužbeni zahtjev tužitelja odbio kao neosnovan.

13. Odluku o troškovima parničnog postupka sud temelji na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP, a sukladno kojoj stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci i njezinu umješaću naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka.

14. Sud je potrebnim za vođenje parničnog postupka tuženiku priznao trošak sastava odgovora na tužbu i podneska od 4. rujna 2026. u iznosu od 500,00 eura za svaki podnesak po tbr. 8. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23; dalje: Tarifa), te trošak zastupanja na ročištu održanom dana 29. rujna 2026. u iznosu od 500,00 eura po tbr. 9. t. 1. Tarife, a koji iznos valja uvećati za pripadajući porez na dodanu vrijednost u iznosu od 375,00 eura, a što sveukupno predstavlja priznati trošak parničnog postupka u iznosu od 1.875,00 eura.

15. Sud tuženiku nije priznao trošak pristupa na ročište za objavu presude, a s obzirom da isti na navedeno ročište nije pristupio.

16. Odluka o zateznim kamatama na troškove parničnog postupka temelji se na čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22., 6/24.) sukladno kojem će sud ako plaćanje zatezne kamate na troškove postupka nije određeno već u ovršnoj ispravi, na prijedlog ovrhovoditelja,

u rješenju o ovrsi odrediti naplatu tih kamata po propisanoj stopi od dana donošenja odluke odnosno sklapanja nagodbe do naplate, slijedom čega je valjalo naložiti tužitelju da tuženiku isplati zatezne kamate na troškove ovog parničnog postupka od dana donošenja ove presude do isplate.

17. Slijedom navedenog, a iz iznesenih razloga, valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

U Varaždinu, 2. listopada 2026.

Sutkinja
Tamara Turek

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka može u roku od 15 dana od dana dostave iste izjaviti žalbu. Žalba se podnosi ovome sudu, u tri primjerka, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

- 1/ Tužitelj Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, A. Mihanovića 3
- 2/ Tuženik, po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Juršetić i Aleksovski d.o.o. iz Zagreba

Broj zapisa: **9-3088e-1190c**

Kontrolni broj: **00c06-87603-59f50**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.